

Mødet den 28. Juni 1906.

(For lukkede Døre).

1. (J. Nr. 12¹⁹—1905). Til Efterretning forelaa Skrivelse fra Aarhus Stiftamt af 21. ds., hvorefter Indenrigsministeriet i Anledning af den af Byraadet i Mødet den 21. December f. A. rettede Forespørgsel angaaende Enke Marie Christine Lauritzens Berettigelse til at erholde **Alderdomsunderstøttelse** har erklæret, at det efter Omstændighederne ikke skal modsætte sig, at der ydes den paagældende Enke saadan Understøttelse.
2. (J. Nr. 157—1906). Efter Indstilling fra vedkommende Udvalg vedtoges det at yde Dr. Rahlff, der efter at hans Funktionstid som **Kommunelæge** var udløbet den 1. Juni f. A., er indgaaet paa at fungere som saadan indtil 1. April d. A., da den ny Ordning af Kommunelægeforholdene traadte i Kraft, et Tillægshonorar for det ommeldte Tidsrum af 350 Kr.
3. (J. Nr. 12—1906). Den fra vedkommende Udvalg foreliggende Indstilling om Tildeling af **Alderdomsunderstøttelser** tiltraadtes.
4. (J. Nr. 107—1906). Fra Vandværksudvalget forelaa Indstilling om at modtage det ved Licitationen over Lægning af en **Vandledning** fra Vandværket til Vandtaarnet paa Højvangs Jorder ved Randers Landevej fra Entreprenør G. Løssl indkomne Tilbud paa 10486 Kr. 50 Øre.

Samuel sen bemærkede, at den ved Licitationen lavest bydende Entreprenør, S. C. Johansen, havde meddelt, at han i sit Overslag, der var paa 7729 Kr. 50 Øre, havde glemt at medregne Tillæg af Bly til Lægning af Ledningen, og at han som Følge deraf vilde indgaa til Byraadet med Andragende om at faa sit Tilbud kasseret, hvilket man vilde anbefale, da han næppe kunde magte Arbejdet. Den næstbilligste, Entreprenør Løssl, kunde sikkert udføre Arbejdet tilfredsstillende; han havde tidligere for Kommunen udført den store Betonkloak i Marstrandsgade. Løssl var ganske vist ikke autoriseret Vand- og Gas-mester, men denne Omstændighed havde ingen Betydning ved dette Arbejde, der i det væsentligste var et rent Entreprenørarbejde. Vandmestrenes Autorisation inskrænkede sig til Indlægning af Vandledninger i private Ejendomme. Den store Vandledning fra Højdebeholderen for 2den Trykzone til Trøjborg og Skovvangen blev i 1902 udført til Tilfredshed af en ikke-autoriseret Vandmester. Han skulde anbefale, at man fulgte Udvalgets Indstilling.

Jakob Jensen forespurgte, om der ikke var taget Forbehold om, at Kommunens Arbejdere skulde udføre Arbejdet ved Sammenstøbningen af Rørene.

Samuel sen oplyste, at der ikke var stillet saadant Forlangende fra Udvalgets Side. Arbejdet vilde i sin Helhed blive udført ved Entreprenørens egne Folk.

Jul. Andersen skulde til Støtte for Udvalgets Indstilling om at overdrage en Entreprenør Arbejdet fremhæve det gavnlige i, at der paa enkelte Omraader paaførtes Vandmestrene Konkurrence, hvilket vilde modarbejde deres Tendens

til høje Priser. Han skulde i saa Henseende minde om, at Vandmestrene for nogle Aar siden flere Aar i Træk skruede deres Priser stærkt i Vejret, og først da man antydede, at man eventuelt vilde gaa over til at anvende Kommunens egne Arbejdere, opnaaede man, at de satte deres Priser ned.

Vestesen fandt det rigtigt, at man overdrog det omhandlede Arbejde, der for den største Dels Vedkommende var rent Entreprenørarbejde, til Løssl. Vandmestrene havde ikke Eneret paa Arbejder som det omhandlede. At Arbejdet blev tilfredsstillende udført, kunde iøvrigt meget let kontrolleres ved en Trykprøve.

Udvalgets Indstilling tiltraadtes.

5. (J. Nr. 176—1906). Der forelaa Andragende fra Kelner Peter Laursen om en **Ducør**, fordi han i 1903 havde henledt Politiets Opmærksomhed paa Skomager Thygesen, der havde gjort sig skyldig i forskellige Sædelighedsforbrydelser, hvilket formentlig har haft Betydning ogsaa med Hensyn til Opdagelsen af den for kort Tid siden af bemeldte Thygesen begaaede Voldtægtsforbrydelse og Drab.

Sabroe fremhævede, at Thygesen næppe vilde være blevet paagrebet i 1903, hvis ikke Andrageren var optraadt med saa stor Energi; den patrouillerende Betjent, til hvem han henvendte sig, vilde nemlig til at begynde med intet have med Sagen at gøre. Der var sikkert god Grund til at opmuntre en saadan Agtpaagivenhed, som den der var udvist af Laursen, og han saa gerne, at han fik en Ducør. Var der — som af Andrageren omtalt — i sin Tid udlovet en Ducør for Opklaring af de omhandlede Sædelighedsforbrydelser, var det jo ganske selvfølgeligt, at han burde have den.

Formanden gjorde opmærksom paa, at Politimesteren, der havde haft Sagen til Erklæring, havde meddelt, at der ikke var udlovet nogen Ducør som af Andrageren paastaaet. Sagen var iøvrigt saa gammel, at det var lidt vanskeligt nu at foretage noget i den. Kommunen kunde i hvert Tilfælde næppe yde ham nogen Ducør.

Harald Jensen vilde foreslaa, at man efter Omstændighederne henstillede til Politimesteren at foranledige, at der udbetaltes Laursen en Ducør af Politikassen, i hvilken der til ingen Nytte stadig hobedes Penge op.

Mikael Johansen sluttede sig til den foregaaende Taler.

Nørgaard var noget i Tvivl om, hvorvidt det var rigtigt at rette nogen Henvendelse til Politimesteren i den ommeldte Anledning. Man kom i en lidt kedelig Situation, hvis han ikke tog noget Hensyn til denne. Sagen var ogsaa temmelig gammel, og man burde vel heller ikke ind paa det Princip, at en Mand straks havde Krav paa en Belønning, fordi han var optraadt, som en god Borger burde optræde, selv om den paagældende havde vist lidt mere end almindelig Agtpaagivenhed.

Det vedtoges at henstille til Politimesteren, om der ikke maatte kunne ydes Andrageren en Ducør af Politikassen.

6. Det vedtoges at anbefale de fra
- (J. Nr. 156¹—1906). Frk. Christine Overgaard, Banegaardsgade 44,
 - (J. Nr. 156²—1906). Gæstgiver Henr. Carl P. Madsen, Mejlgade 25, og
 - (J. Nr. 156³—1906). Gæstgiver Jens Andreas Thomsen, Østbanehotellet,
- foreliggende Andragender om Tilladelse til uanset

Bestemmelserne i Lov Nr. 121 af 20. April 1906 at drive **Gæstgiveri** her med Tilladelse til at beværte andre end de Rejsende.

7. (J. Nr. 122—1906). Det fra Kommis Knud Hansen om **Fuldmyndighedsbevilling** indkomne Andragende kunde ikke anbefales.

8. Der forelaa Andragender om **Indfødsret** fra:

a. (J. Nr. 216—05). Stenhugger Nils Bengtson.

b. (J. Nr. 285—05). Skræder Anders Hansson.

c. (J. Nr. 121—06). Lærerinde Ingeborg Clara Langmann.

d. (J. Nr. 120—06). Barber August F. H. Moll.

e. (J. Nr. 119—06). Spaantækker Per Nilsson.

f. (J. Nr. 118—06). Havnearbejder Carl M. Antonsen.

g. (J. Nr. 451—05). Arbejdsmand Carl Hansen Poulsen.

h. (J. Nr. 452—05). Stenhugger J. E. Johansson.

i. (J. Nr. 159—05). Bødkersvend H. P. J. F. Schnell.

k. (J. Nr. 469—05). Smed Niels Chr. Rasmussen.

l. (J. Nr. 490—05). Skræderm. S. L. Rasmussen.

m. (J. Nr. 48—06). Henry Alexander Hellssen.

n. (J. Nr. 128—06). Kagebager og Sukkervarefabrikant Ola Jönsson.

o. (J. Nr. 153—06). Skrædersvend Andreas Immanuel Borges.

Det vedtoges at anbefale de forenævnte Andragender, idet man for det underkommissæns Vedkommende henstiller, at der under de næreliggende Omstændigheder ikke tages Hensyn til Manglen af enkelte Opholds- og Vandelsattester.